

Het persoonlijke verhaal van de mantelzorger

Totale verrassing voor mij vanochtend: "Hoe ga ik naar de Zonnebloem morgen?"
"Je kunt met hun bus opgehaald worden." "Is goed".

Eenmaal thuis zei Kees een paar keer: "Ik vind jou lief."

Dat is een teken dat hij in evenwicht is en dat was fijn om te voelen. Thuis vertelde hij dat hij een prettige dag had gehad. Aan onze huishoudelijke hulp herhaalde hij dat. Duidelijk is dat het alleen met jullie bus gaan hem goed gedaan heeft. Het gevoel dat hij dit zelfstandig heeft gedaan, is kennelijk "geland" en als positief ervaren.

Kees geniet enorm van jullie activiteiten op de zorgboerderij. Het gaat zo goed, omdat jullie met een kleine groep zijn en individuele aandacht geven. Afgelopen vrijdag aten onze buurvrouwen bij ons en Kees vertelde over de zorgboerderij. Wat Kees vooral aantrekt bij jullie is de hond en de mogelijkheid te helpen. Verder heeft hij geholpen met het schoonmaken van de tafelkleden, het aangeven van vaat voor de vaatwasmachine en geholpen pannen af te drogen. Dit is wat hij zoekt: iets te doen, een meerwaarde kunnen zijn.

Met Klaas heb ik nog even staan praten over het verlies aan "eigenwaarde" dat zo sterk aanwezig is bij mensen met Alzheimer en dat zal ook wel zo zijn met andere beperkingen. Ik zie dat jullie een sfeer hebben ontwikkeld in jullie groep, waarbij men zich gekend en geaccepteerd voelt. Bij jullie staat eigenwaarde centraal.

Ik ervaar Kees als een mens die alleen op een moeras-pol staat in angst er weer af te zullen vallen, terwijl hij zo graag behulpzaam is en ergens bij wil horen. Ik heb er vertrouwen in dat wij Kees dit gevoel, met jullie hulp, terug kunnen geven.

Ik vind het ontroerend om bij jullie op de zorgboerderij te zien dat de mens die nog wat beter uit de voeten of uit zijn woorden kan komen, de minder bedeelde probeert te helpen, bij een gesprek te betrekken en geduld heeft als het niet lukt om de ander te begrijpen.

Dat geeft Kees ook de ruimte te vertellen over zijn handicap(s). Geweldig om te zien!
Ik ben dan ook blij dat ik jullie "gevonden" heb!
Kees is heel opgewekt momenteel. Afgelopen week heeft hij een uur over zijn bezoeken aan jullie zitten vertellen tegen onze dochter.

Ik vind dat ik geen woord teveel zeg als ik vol lof spreek over jullie manier van opvangen van beschadigde mensen.

Ik vind dat de mensen aan de zijlijn best eens mogen weten dat jullie gewaardeerd worden door ons, de mantelzorgers. Ik spreek vast niet voor Kees en mij alleen!

Bedankt voor jullie inspanningen.

**Dit is een verhaal van één van onze mantelzorgers, vanwege privacy redenen zijn namen aangepast.*